

# ZPRAVODAJ



FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 4/2018

Milí farníci,

aniž jsme to předem plánovali, stal se letošní cykločundr mimo jiné užitečným výletem do historie naší země. Zavítali jsme s dětmi na opravdu posvátná místa spojená s počátkem křesťanství, ale i státnosti v naší vlasti. Při cestě podél Labe a Vltavy jsme navštívili Libici (narození sv. Vojtěcha), Starou Boleslav (umučení knížete Václava a jeho první hrob, paladium Země české spojené s medailonkem Panny Marie, který sv. Metoděj věnoval sv. Ludmily), Levý Hradec (místo křtu sv. Ludmily a zvolení sv. Vojtěcha pražským biskupem). Naše putování vyvrcholilo v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha, kde jsme se pomodlili u hrobů našich svatých „průvodců“ Václava a Vojtěcha a na dálku i kněžny Ludmily, která odpočívá v nedalekém kostele sv. Jiří. Při návštěvě Prahy jsme také zavítali na Vyšehrad a při společné procházce hřbitovem jsme se zastavovali u velkých osobností našich dějin. Velmi mě potěšilo, že se děti v historii celkem orientují a díky rodičům či prarodičům (a snad i škole) jim nejsou neznámé ani dějiny nedávno minulé.

Proto bych vám, rodičům a prarodičům, rád poděkoval. Podobně jako sv. Ludmila předáváte nejen víru, ale také dějiny svým dětem a vnoučatům. Nejenže je svým vzpomínáním a vyprávěním poutáte k místu, kde žijí, ale probouzíte v nich také touhu po hodnotách, za které stojí někdy i umírat, a chráníte je před nebezpečím, že se budou některé zlé události opakovat. Vzpomněl jsem si v té souvislosti i na úryvek z exhortace papeže Františka *Amoris Laetitia*: „Často to jsou prarodiče, kdo zajišťují předávání významných hodnot svým vnoučatům, a mnoho lidí může potvrdit, že právě svým prarodičům vděčí za svoje uvedení do křesťanského života. Jejich slova, něha nebo pouhá přítomnost pomáhá dětem poznávat, že dějiny nezačínají jimi, ale že jsou dědici dlouhé cesty a že je třeba respektovat zázemí, které nás předchází. (...) Vyprávění starých lidí velmi prospívají dětem a mládeži, protože je spojují s dějinami vlastní rodiny i s dějinami bydliště a vlasti.“

Letošní podzim bude ve znamení výročí republiky. Naším nenahraditelným příspěvkem k této příležitosti může být, kromě modlitby (viz 100 hodin adorace pro republiku), i naše vyprávění a vzpomínání zprostředkované mladším generacím. Vyprávějte o svých rodičích a prarodičích, o přátelstvích, o krásných a důležitých místech naší země. Vyprávějte, co jste vyslechli o letech válečných či únorových, jak jste vnímali šedesátý osmý rok nebo jaké vzpomínky se vám vybavují při pohledu na fotografie zachycující sametovou revoluci či svatořečení Anežky České. Vyprávějte o svém hledání víry, tajných modlitebních setkáních, o lidech, více či méně známých, kteří působili v církvi. Vyprávějte o nadšení devadesátých let, ale i rozčarování z let následujících. O touhách patřit do Evropy a zklamání, že se k ní dnes mnozí znovu obrací zády. Vyprávějte o životě církve za komunismu i o tom, co pro vás církev znamená dnes. Aniž to tušíme, svým vyprávěním se můžeme stávat novodobými Ludmilami, předávajícími dětem a vnoučatům moudrost i nadšení pro víru a základní lidské hodnoty. Možná, že právě tím sami (nebo naše děti) časem dospějeme i v novodobé Václavy, kteří se nebudou bát vzít na svá bedra morální či politickou zodpovědnost za tuto společnost a celou naši krásnou vlast.

Vám i celé naší zemi žehná

P. Jan Uhlíř

<i>100 let republiky</i>	02
<i>Volby</i>	04
<i>Aktuality a pozvánky</i>	04
<i>Pastorační rada</i>	10
<i>Církevní mateřská škola</i>	10
<i>Církevní gymnázium</i>	11
<i>Charita</i>	12
<i>Vzpomínka na Zdeňka Trdličku</i>	13
<i>Napsali jste...</i>	
<i>Ranní prosba (báseň)</i>	13
<i>Mládež v Itálii</i>	14
<i>Chaloupka Concordie</i>	15
<i>Svatojanská pouť</i>	15
<i>Pouť do Irska</i>	16
<i>Příměstský tábor</i>	17
<i>Cykločundr</i>	17
<i>Ratibořice a Malé Svatoňovice</i>	18
<i>Duchovní obnova seniorů</i>	18
<i>Rozhovor s Bohuslavem Procházkou</i>	19
<i>Fejeton</i>	21
<i>Kalendář akcí</i>	22

## TIRÁŽ

ZPRAVODAJ  
farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín  
4/2018

Vydáno: 23. 09. 2018

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost—arciděkanství  
Kutná Hora,  
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora  
Tel.: 327 512 115  
www.khfarnost.cz

Duchovní správce farností:  
P. Jan Uhlíř, arciděkan  
tel.: 777 339 233  
e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

Redakce:  
Kateřina Grenarová  
tel.: 733 624 786  
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 04. 11. 2018

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky krátit.



**Římskokatolická farnost –  
arciděkanství Kutná Hora**

*Naše farnost se připojuje k oslavám 100. výročí založení Československé republiky v Kutné Hoře těmito třemi aktivitami:*

**100 hodin pro republiku**

Výročí založení republiky může být příležitostí nejen k oslavám a zamyšlení nad naší historií, ale také k usebrání, ztišení a modlitbě. V ní můžeme děkovat za naši zemi, meditovat nad jejími dějinami i budoucností, nad hodnotami, které stojí v jejich základech. Můžeme se modlit za všechny lidi, kteří zde žili, žijí a žít budou.

Proto pastorační rada naší farnosti rozhodla, že k oslavám v našem městě přispějeme právě zejména modlitbou, a to v symbolickém rozsahu 100 hodin. Od svátku sv. Václava až do Dne vzniku samostatné Československé republiky bude pětkrát po dvacet hodin (vždy od pátečního večera do sobotního odpoledne) vystavena Nejsvětější svátost. Kdokoli může přijít, zapálit svíčku a symbolicky tak vyjádřit a uvědomit si svou sounáležitost se všemi minulými, současnými i budoucími obyvateli této země a také souznění s principy, na kterých byl náš stát založen. Kdokoli se může zastavit a před Bohem se zde modlit nebo jen v tichosti přemýšlet, děkovat či prosit.

Termíny modlitebních 100 hodin pro republiku jsou následující (přestávky o sobotách 13. a 20. října jsou nutné z důvodu konání svatebních obřadů v kostele sv. Jakuba):

28. – 29. 09.	od pátku 21:00 do soboty 17:00
05. – 06. 10.	od pátku 21:00 do soboty 17:00
12. – 13. 10.	od pátku 21:00 do soboty 10:00, v sobotu od 13:00 do 20:00
19. – 20. 10.	od pátku 21:00 do soboty 10:00, v sobotu od 12:00 do 19:00
26. – 27. 10.	od pátku 21:00 do soboty 17:00

Možnost přihlásit se k eucharistické strážní nabízí rozpis hodinových služeb, který je každou neděli k dispozici v našich kostelích. Jeho elektronickou verzi najdete pod odkazem na webu farnosti v sekci Farnost/Aktuality; rozpis je možné upravit online, takže se do něj tímto způsobem můžete zapsat kdykoli.

## Běh pro republiku

Na počest sta let republiky odstartuje v neděli 21. října odpoledne terénní běžecký závod, který naváže na předchozí ročníky Běhu pro zvon. Ty se konaly na podporu pořízení nového zvonu pro kostel sv. Jakuba. A zvuk tohoto nového zvonu doprovodí závodníky také na startu letošního běhu.

Běžci budou mít i letos na výběr z více tras:

- Tradiční tříapůlkilometrová trať odkazuje na původní cíl vybrat na zvon Jakub Maria tři a půl miliony korun; trasa je určená i pro nepravidelné běžce, kteří se odhodlají a zapojí se do společné aktivity. I přesto se nevyhneme nějakému tomu stoupání – o to větší radost bude z dokončeného závodu!
- Nová, desetikilometrová trasa symbolizuje kulaté výročí vzniku republiky. Stoletá cesta „po vlastních“ nebyla pro naši zemi vždy snadná, proto ani závodní trať nebude patřit mezi ty jednoduché. Závodníky potrápí místní kopečky i terénní povrch.
- Aby se mohli zapojit skutečně všichni, pro děti do deseti let bude připravena zhruba kilometrová trať vedoucí od kostela sv. Jakuba k chrámu sv. Barbory a zpět – malí závodníci ji mohou absolvovat pouze s doprovodem.

Hlavní závod odstartuje ve 14:00 od kostela sv. Jakuba. Dětský závod je naplánován na 15:30. V 16:00 se předpokládá slavnostní vyhlášení vítězů.

Registrace závodníků probíhá online do 11. října nebo přímo na místě před začátkem závodu. Podrobné informace včetně pokynů k registraci, výši a možnostech zaplacení startovního najdete na webu [khfarnost.cz](http://khfarnost.cz) nebo u facebookové události *Běh pro republiku*.

Případný výtěžek závodu bude použit na opravu zvonů u chrámu sv. Barbory. Kromě toho bude v rámci běhu možné přispět na aktivity Oblastní charity Kutná Hora, konkrétně Střediska Na Sioně, které se věnuje dětem s poruchou autistického spektra a dalšími specifickými potřebami. Na trať vyběhne několik označených závodníků, jejichž cílem nebude pouze dokončit závod, ale také upozornit na finanční sbírku, kterou charita realizuje prostřednictvím fundraisingového portálu [darujme.cz](http://darujme.cz). Projekt chce získat 30 000 Kč na zahraniční supervizi týmu odborných zaměstnanců, kteří pracují s hendikepovanými dětmi. Více informací o této iniciativě najdete na webu [kh.charita.cz](http://kh.charita.cz).



-red-

### Modlitba za vlast

Bože milosrdný,  
prosíme tě za naši vlast,  
za mír, rozkvět a požehnání  
pro zemi, v níž žijeme,  
z níž jsme vzešli a kterou milujeme.  
Dej moudrost všem, kteří vládnou,  
posiluj svědomitost občanů,  
aby se v celé naší vlasti  
upevnila spravedlnost a pokoj  
k blahu nás všech a k radosti tvé.

Kancionál, č. 034

### Slavnostní bohoslužba

Přímo v Den vzniku samostatné Československé republiky, v neděli 28. října, budou oslavy v našem městě zahájeny slavnostní mší svatou v kostele sv. Jakuba. Začne v 9:00, povede ji P. Jan Uhlíř a zpěvem doprovodí Učitel'ský smíšený pěvecký sbor Tyl pod taktovkou Zdeňka Licka.

Při bohoslužbě budeme děkovat Bohu za sto let samostatnosti země, která je nám domovem, a do Božích rukou svěříme také její budoucnost.

-red-

Začátkem října budou opět volby do místních zastupitelstev. Každý z nás si nejspíš přeje, aby v čele našeho města či obce stanul někdo moudrý, pokorný, ale také schopný a rozhodný. Hledáme člověka, který nejen sní, ale který také ví, jak je možné sny realizovat. A to navíc ne jen podle svých představ, ale ve spolupráci s druhými. Úkol je to těžký – a možných kandidátů splňujících tato kritéria moc není.

Politická angažovanost je nesnadná, ale velmi důležitá. Není jiná cesta, jak konkrétně a výrazně ovlivňovat naši společnost v duchu evangelia a chránit ji před lidmi naivními nebo bezohlednými, kteří chtějí prosazovat především vlastní zájmy. Proto jsem vám, farníkům, kteří kandidujete do zastupitelstva, za vaši odvalu a zodpovědnost opravdu vděčný. Modlím se za vás, protože vím, že to není snadná služba. Pokud budete zvoleni, řada rozhodnutí, která pak budete muset učinit, nebude jednoznačná a mnohdy budete muset dělat kompromisy. Navíc budete často čelit nepochopení, pocitu marnosti a někdy i zlým útokům či lžím. Vaším povzbuzením ať jsou slova Žalmu 37, z kterého vybírám alespoň pár úryvků. „Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj. Nevzrušuj se kvůli tomu, kdo jde úspěšně svou cestou, nad tím, kdo strojí pikle. Odlož hněv a zanech rozhořčení, nevzrušuj se, ať se nedopustíš zlého, neboť zlovolníci budou vymýceni, ale kdo naději skládá v Hospodina, obdrží zemi. (...) Hospodin spravedlivým pomáhá (...), dá jim z moci svévolníků vývaznout a zachrání je, protože se k němu utíkají.“

My, kdo nebudeme stát v první linii, však také nesmíme být pasivní. Papež Pius XII. prý říkal, že pasivita dobrých je vítězstvím zlých. O dobro se tedy musí bojovat. Ne zbraněmi, ale láskou, trpělivostí a mocí Boží. Musíme své politiky jistit modlitbou, ale také zastáním před odsudky a jednoduchými lžemi, které mnohdy vítězí nad složitější pravdou. To nejmenší pak, čím musíme začít, je odevzdat svůj volební hlas.

*P. Jan Uhlíř*

## AKTUALITY A POZVÁNKY

### Výuka náboženství

Výuka náboženství v naší farnosti probíhá v prostorách církevního gymnázia podle rozpisu uvedeného v tabulce. Prosíme rodiče dětí z druhého stupně či střední školy, které mají o náboženství zájem, ale vzhledem k rozvrhu ve škole se nemohou účastnit výuky na gymnáziu, aby kontaktovali P. Jana Uhlíře (tel.: 777 339 233), který s nimi bude hledat vhodné řešení.

0. – 1. třída	úterý	16:00	Kristýna Drahotová
2. – 3. třída	úterý	16:00	Alena Pazderová
4. – 5. třída	úterý	16:00	Dmytro Romanovský
6. – 9. třída	středa	14:25	Josef Poživil
středoškoláci	středa	7:05	Pavel Tobek

*P. Jan Uhlíř*

### Svatováclavský koncert v Malešově

K výročí posvěcení restaurovaných varhan v kostele sv. Václava v Malešově se v pátek 28. září, v den svátku patrona chrámu, v 16:00 uskuteční již tradiční koncert. Na varhany zahraje Viktor Darebný a na trumpetu Vojtěch Hylský. Vstupné je dobrovolné.

*P. Jan Uhlíř*

## **Varhany pro chrám svatého Víta aneb Katedrály pomáhají katedrále**

Již 9. září se v chrámu sv. Barbory uskutečnil první koncert v rámci benefiční akce *Katedrály pomáhají katedrále* na podporu *Národní sbírky pro svatovítské varhany*. Další ze série koncertů budou moci posluchači prožít nejen v chrámu sv. Barbory, ale také v sedlecké katedrále Nanebevzetí Panny Marie a v chrámu sv. Bartoloměje v Kolíně.

Myšlenku výstavby nových varhan, kterou se rozhodly podpořit kutnohorské a kolínská farnost, inicioval kardinál Dominik Duka již v roce 2015: „Pražská katedrála je tak veliké dílo, že bude asi sotva někdy dokončena, přesto dosud chybí něco velmi podstatného. Při dostavbě chrámu se totiž nedostávalo financí na to, aby mohl být na západním kůru vztyčen nový varhanní stroj. Bylo od té doby podniknuto několik pokusů. Všechny byly neúspěšné. Až dnes máme novou příležitost. Je na nás, abychom v době míru a svobody naplnili odkaz našich předků, zejména otce vlasti Karla IV., a symbolicky katedrálu dokončili.“ Držitelé klíčů Korunní komory při katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha, mezi které patří významní státní představitelé České republiky, ideu podpořili. V dubnu roku 2017 byla podepsána smlouva se španělskou firmou Gerhard Grenzig, která má na starosti výrobu varhan.

Benefiční koncerty v Kutné Hoře a Kolíně budou probíhat do prosince tohoto roku. V každém měsíci zazní dvě hudební performance, jež představí známí hudebníci z Kutné Hory a Kolína. Posluchači se můžou těšit například na kutnohorské varhaníky Michala Hanuše a Viktora Darebného, zazpívá také Učitelský smíšený pěvecký sbor Tyl společně s Městskou hudbou Františka Kmocha a mnozí další. Svou účast na závěrečné hudební benefici, kterou odehraje varhaník Václav Uhlíř a přátelé z předchozích koncertů, přislíbil kardinál Dominik Duka.

Na každém koncertě budou přítomni také oficiální zástupci Nadačního fondu Svatovítské varhany, který zajišťuje sbírku na stavbu nových varhan, návštěvu plánují také členové Metropolitní kapituly u Sv. Víta v Praze, jejíž představitelé se věnují především péči o katedrálu a liturgické činnosti. Návštěvníci budou moci právě u nich získat informace týkající se probíhající sbírky a zároveň na ni finančně přispět. Koupí nových varhan lze podpořit jakýmkoli finančním darem, případní zájemci mohou využít možnosti adopce píšťaly přímo na místě konání akce.

Přehled všech koncertů najdete v minulém vydání Zpravodaje, na letácích, které jsou k dispozici v našich kostelích, a také na oficiální webové stránce projektu: [facebook.com/katedralypomahajikatedrale](https://facebook.com/katedralypomahajikatedrale).

Na kontě sbírky je více než 64,5 miliónu korun, což znamená, že se vybralo již 86 % z předpokládané výše nákladů na financování stavby. Na sbírku je možné přispět také pomocí DMS zprávy. Adopce píšťaly je vyhledávaným dárkem, který se hodí při jakémkoliv příležitosti. Informací týkající se samotné sbírky či zajímavosti ohledně výstavby varhan lze dohledat v brožuře vydané k této příležitosti. Nejen zmíněnou publikaci, ale také nejruznější aktuality naleznou zájemci na oficiálních stránkách sbírky [svatovitskevarhany.com](https://svatovitskevarhany.com).

*Kristýna Drahotová a Klára Cigániková*

## **Náboženství pro dospělé a biblická hodina**

Náboženství pro dospělé bude i v letošním roce probíhat jednou za čtrnáct dní ve čtvrtek od 19:15 v infocentru v Sedlci (poprvé 4. října). Bude se pokračovat v rozebírání článků víry podle Katechismu katolické církve. Tématem podzimních setkání bude druhá božská osoba Ježíš Kristus. Biblická hodina bude tradičně na církevním gymnáziu jednou za čtrnáct dní ve středu od 19:00. Začíná se 3. října. Obě setkání vede P. Pavel Tobek.

*P. Jan Uhlíř*

## **Kurz Alfa**

Kurz Alfa bude v naší farnosti probíhat každý čtvrtek od 4. října do 13. prosince vždy od 19 hodin na arciděkanství. Na webových stránkách farnosti nebo na stolcích v našich kostelích jsou k dispozici **pozvánky s informacemi**, které můžete nabídnout svým známým, sousedům, kolegům, příbuzným či přátelům a pozvat je na kurz. Přihlaste se na kurz se svými přáteli. Kurz je určen všem, kdo mají zájem o hlubší poznání křesťanské víry. Mohou se přihlásit jak lidé věřící, tak ti, kdo víru hledají. Přihlášky na kurz Alfa shromažďuje Julie Němcová (e-mail: julie.nemcova@khfarnost.cz, tel.: 731 604 076).

Uvítáme **pomoc s občerstvením** na kterémkoli čtvrtečním večeru, prosím, přihlaste se u Lenky Keclové (e-mail: lenka.keclova@seznam.cz, tel.: 739 571 644), která je za občerstvení letos zodpovědná.

Každé setkání kurzu Alfa doprovází od 18:30 do 19:30 **adorace** v kostele sv. Jakuba. Připojte se k modlitbě za účastníky kurzu.

Za každou vaši pomoc s občerstvením i za modlitbu moc děkujeme!

*Julie Němcová*

## **Schůzky Concordie a Slunečního kmene**

První schůzka družiny Concordia a Slunečního kmene v tomto školním roce se uskuteční v sobotu 6. října. Kluci a holky ji začnou společně mší svatou v sedlecké katedrále, aby poděkovali za minulý rok a poprosili o požehnání do toho začínajícího. Na mši svatou jsou srdečně zváni také rodiče. Po jejím skončení se budou promítat fotky z letošní chaloupky a tábora, pak se program přesune na farní zahradu k opékání buřtů a skončí mezi 14. a 15. hodinou.

Následující schůzky se budou konat vždy po čtrnácti dnech, v sobotu od 9:00 do 12:00 (sraz vždy v 8:55 před katedrálou), s programem už povětšinou odděleným pro kluky a děvčata. Připomínáme, že schůzky jsou určené pro děti od první třídy výš (tedy i pro ty, které v září nastoupily do školy).

Družina Concordia má nové webové stránky [concordia12.webnode.cz](http://concordia12.webnode.cz), na kterých najdete aktuální informace, kontakty, fotografie a mnoho dalšího.

*-red-*

## **Ministrantské schůzky**

Rád bych pozval kluky ministranty, i chlapce, kteří by rádi ministrovat teprve začali, na pravidelné schůzky, které se budou konat přibližně jednou měsíčně. Budeme si povídat o liturgii, jednotlivých úkolech ministranta, naučíte se znát vše kolem oltáře. Schůzky nebudou dlouhé a rodiče mohou na ministranty zatím počkat ve farní kavárně. Nejbližší schůzka bude 7. října po nedělní mši svaté u Sv. Jakuba. Budu se těšit na setkání.

*Jakub Čermák (tel.: 608 608 225)*

## **Společenství mladší mládeže**

Společenství je určeno pro děti druhého stupně ZŠ (6. –9. třída). V letošním roce mi s jeho vedením budou pomáhat manželé Eva a Přemek Jiříkovi a podle svých časových možností i Terežka Cinerová a Kateřina Procházková.

Nejbližší setkání je naplánováno na pátek 12. října od 18:00 (začátek mší svatou) do 21:00 v kostele sv. Jakuba a na arciděkanství.

Pokud by měly vaše děti zájem se setkání účastnit, kontaktujte mě (e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz, tel.: 777 339 233) nebo Evu Jiříkovou (e-mail: eva\_jirikova@centrum.cz, tel.: 724 778 944).

*P. Jan Uhlíř*

## **Posvícení ve Svaté Barboře**

Draží farníci, v neděli 14. října budeme v chrámu sv. Barbory slavit posvícení. Mše svatá zde bude v 9:00. Na tuto slavnost jsme pozvali P. Bc. Th. Petra Zadinu, kaplana v Poděbradech. Otec Petr Zadina bude hlavní celebrant i kazatel a po mši svatě nám také udělí novokněžské požehnání. Jste srdečně zváni.

*P. Dmytro Romanovský*

## **Poutní podzimní prázdniny mládeže**

Zvláště farníkům z řad mládeže na vědomost se dává, že „starší spolčo“ (mladí ve věku zhruba od 14 let) vyrazí na puťák. Využijeme času podzimních prázdnin a v pátek 26. října se vydáme na faru do Jablonce nad Jizerou. Zde budeme mít zázemí až do 29. října. V programu bude pouť do Bozkova, ale také návštěva ostatních kulturních a přírodních památek v okolí. Zájemci o bližší informace a přihlášení se mohou obracet na mě (tel.: 603 565 676, e-mail: romanovsky@seznam.cz).

*P. Dmytro Romanovský*

## **Svatomartinský průvod**

Již tradičně vás zveme na svatomartinský průvod, kterým si připomeneme svátek sv. Martina. Sejdeme se 11. listopadu v 17:00 u lípy před arciděkanstvím. Můžeme se těšit na průvod s lampióny (ty si určitě nezapomeňte), scénku o životě sv. Martina, jak si ji připraví studenti dramatického kroužku ZUŠ Kutná Hora. Děti už se jistě těší na přivolávání sv. Martina na bílém koni, který půjde v čele našeho průvodu k chrámu sv. Barbory. Naše kroky povedou až k vyobrazení světce, které se nachází uvnitř chrámu. Poselství sv. Martina a jeho odhodlání následovat Krista ve vlastním životě je stále živým odkazem, ke kterému se můžete připojit i vy. Před obrazem sv. Martina si každý bude moci symbolicky rozsvítit své světlo.

*Tereza Šedivcová*

## **Oslava 17. listopadu v Kutné Hoře**

17. listopad je spojen se dvěma událostmi moderních českých dějin, při nichž hlavní roli hráli studenti českých vysokých škol. V roce 1939 byly nacisty uzavřeny vysoké školy a mnoho studentů pak bylo posláno do koncentračního tábora a někteří i popraveni. V roce 1989 studentská demonstrace vedla k pádu komunistického režimu a obnovení demokracie.

S rodinou si sametovou revoluci každý rok připomínáme. Bylo to neuvěřitelné. Začali jsme žít ve svobodné zemi. Stále si uvědomujeme, že svoboda a demokracie nejsou samozřejmostí. Je potřeba si jich vážit a bránit je.

Každý rok na výročí zapalujeme svíčky na místech, která jsou pro listopadové události symbolická. V Kutné Hoře je nás málo, kteří tento svátek chceme prožívat na veřejných místech. Proto jsme se už párkrát 17. listopadu vydali do Prahy na Národní třídu, abychom slavnostní atmosféru a význam tehdejších dnů přiblížili našim dětem – studentům.

29. výročí v Kutné Hoře bude jiné. Letošní oslavy připravuje arciděkanství spolu s kutnohorskými středními školami. Jedná se o studentský svátek, a proto se o průběh postarají hlavně studenti: z Církevního gymnázia, Ortenova gymnázia, Střední odborné školy a Středního odborného učiliště řemesel a Střední průmyslové školy. Zajistí kulturní program, propagaci, organizaci, moderování i občerstvení. Každá škola má jiné možnosti a vzájemně se výborně doplňují.

Hlavní částí oslav bude průvod městem. Zastaví se na čtyřech místech, kde proběhne vždy jedno divadelní nebo hudební vystoupení na téma např. svoboda, spravedlnost, pravda. Program začne malým happeningem přibližně v 16:30 u sochy T. G. Masaryka. Při kávě a čaji zazní písničky např. od Karla Kryla nebo Jaroslava Hutky. Studenti budou rozdávat svíčky a trikolóry. Oficiální slavnostní za- ▶

hájení bude v 17:00 na stejném místě. Průvod půjde od sochy T. G. M. na Palackého náměstí, kde bude první zastavení. Druhé zastavení bude na náměstí Národní odboje, třetí na rohu Barborské a Smíškovy ulice a poslední na schodech u chrámu sv. Barbory. Účastníci průvodu budou moci položit svíčky u lípy 17. listopadu ve Vorlíčkových sadech. Poté se průvod za zvuku varhan přesune do chrámu sv. Barbory, kde středoškolský sbor zazpívá českou hymnu a píseň Modlitba pro Martu, která už je s důležitými momenty naší nedávné historie úzce spjata. P. Jan Uhlíř spolu se studenty průvod ukončí. Před chrámem pak bude pro všechny připraveno občerstvení a po osmé hodině budou oslavy pokračovat v klubu Česká 1, kde zahrají mladé kutnohorské kapely.

Přijďte s námi oslavit svátek studentů a demokracie: 17. listopadu začneme v 16:30 u sochy T. G. Masaryka u Vlašského dvora.

*Kamila Dostálová*

*(za realizační tým, ve kterém jsou Radka Karelová, Ladislav Douša, Lucie Lánská, Zdeňka Krčmářová, Renata Sehovcová, Karolína Justová a P. Jan Uhlíř)*

## **Biřmování ve farnosti**

V příštím roce (2019) se bude v naší farnosti udělovat svátost biřmování. Jedná se nejen o tzv. svátost křesťanské dospělosti, ale jsou to také Letnice v našem farním společenství. Navštíví nás otec biskup, aby modlitbou a pomazáním svatým olejem křížma udělil Dary Ducha svatého ke službě společenství (ve společenství, pro společenství).

Svátost biřmování má cenu přijmout v každém věku. Tedy i pokud vnímáte, že mládí není zrovna životní období, které právě prožíváte, neváhejte se přihlásit. Biřmování je svátost ustanovená Ježíšem Kristem. Rozvíjí duchovní rovinu naší existence a disponuje nás k připodobňování se Ježíši Kristu, tedy stavu, ke kterému jsme povolání. Přijetí svátosti biřmování bude předcházet příprava, během které se budeme snažit nejen prohloubit naše znalosti, ale především náš vztah k Bohu.

Datum prvního setkání, na kterém se dozvíte podrobnosti o podobě přípravy, bude ohlášeno v průběhu října. Hlásit se můžete u mě na telefonu 603 565 676 nebo e-mailu romanovsky@seznam.cz.

*P. Dmytro Romanovský*

## **Příprava na svátosti**

V letošním roce do katechumenátu nikdo nevstupuje. Několik zájemců o křest začne svou cestu ke křtu absolvováním kurzu Alfa, a pokud budou chtít, budou do katechumenátu přijati později. Ve farnosti bude probíhat pravidelné setkávání s dospělými v dětství již pokřtěnými, kteří touží po prohloubení svého vztahu s Bohem a zvažují přijetí dalších svátostí.

*P. Jan Uhlíř*

## **Farní knihovna**

Milí přátelé, v novém zpravodaji bych vám ráda představila některé z knih, které mě při práci ve farní knihovně zaujaly. Nejsou sice letošního vydání, ale obsahují zajímavé skutečnosti.

První z nich je *Dvanáct zastavení* Anastáze Opaska. Vznikla z nahrávek na magnetofonové pásky, které namluvil opat Anastáz po svých sedmdesátinách v Rohru a v Mnichově. Svědectví je doplněno úryvky ze zápisníku jeho matky Marie Opaskové. Naše čtenáře by mohlo zajímat, že celý rod Opasků pocházel z Nepoměřic a Košic u Kutné Hory a jeho potomci zde dosud žijí. Jan Opasek se ale narodil ve Vídni, kde jeho otec pracoval jako státní zaměstnanec. Později rodina žila v Kolíně, kde mladý Jan vystudoval gymnázium a často dojížděl do Prahy do emauzské- ▶



ho kláštera nebo na jezuitské exercicie. Po maturitě nastoupil do semináře spolu s Josefem Zvěřinou a dalšími známými osobnostmi. V té době se také scházel s Jakubem Demlem a Josefem Floriánem a zajížděl rád do Staré Říše. Krátce po vysvěcení se stal převorem benediktinského opatství v Břevnově a jako velmi mladý (ve věku 34 let) jeho šedesátým opatem. Toto svěcení provedl arcibiskup Beran v roce 1947 a krátce nato proběhly po celých Čechách a na Moravě svatovojtěšské oslavy – poslední ve svobodné republice.

Po Mnichovské dohodě, při které připadlo Broumovsko a s ním tamní benediktinský klášter Sudetům, byl Jan odvolán ze Říma ze studií tzv. velké teologie; o rok dříve vysvěcen a ustanoven převorem. Nejzajímavější část knihy podrobně popisuje události, které se odehrály za války a po ní v obou benediktinských kláštorech. Nastal odsun celé německé komunity z Broumova. Jan se snažil bratrům pomoci prostřednictvím čechoamerických benediktinů a také zachránit mnohé cenné dokumenty a církevní klenoty. V Břevnově také zažil nepopsatelné scény odvety Čechů vůči Němcům a chování ruských vojáků, když byl klášter změněn na internační tábor pro Rusy. Podle všech těchto zážitků poznal, že po válce bude v Čechách lež.

Po komunistickém převratu byl Jan zatčen, vězněn na Pankráci, v Ruzyni, ve Valdicích, Leopoldově – s mnoha dalšími biskupy, opaty a kněžími. V knize jsou popsány neuvěřitelné zážitky ze všech těchto míst. Díky své síle a mládí Jan vše bez velkých následků přežil, po amnestii se vrátil do Prahy do bytu své matky a hlásil se do práce jako dělník na stavbách pražských sídlišť. K odchodu z republiky se rozhodl až po matčině smrti, v roce 1968. Nejprve odjel do rodné Vídně a pak do svého domovského kláštera v Rohru. Zde žila komunita bratří z Broumova a Jan tady zůstal jako exulant. Ani v exilu opat Anastáz nezažáhal. Především zastával funkci biskupa pro duchovní správu v exilu, jezdil po celém Rakousku a Německu, kázal a přednášel o situaci církve v Čechách, organizoval finanční pomoc a pracoval na díle *Opus bonum*, které se věnovalo publikační činnosti a smíření národů i jednotlivců. V roce 1990 se vrátil do Břevnova a jako opat se věnoval obnově kláštera a komunity až do své smrti.

Pokud má někdo chuť spíše na oddechovou četbu, nabízí se román *Přišel z hor* od Marie Calasanz Ziescheové. Tím, kdo přišel z hor, je papež Pavel VI., původním jménem Giovanni Montini. Byl rodákem z hornaté Brescie, ale působil jako kardinál v Miláně. Město a jeho okolí bylo v té době dosti „rudé“. Román je situován do doby, kdy byl Montini zvolen papežem. Ještě jako kardinál navštívil malé městečko Campoverde, kde se seznámil s malým hochem Giannim a jeho velkým přítelem Marcem. Marco s Giannim a celou farností jedou na intronizaci papeže. Oba přátelé mají zajištěna místa na tribuně, ale ztratí se, a tak celý obřad zmeškají. Jako náhradu jim celá společnost zájezdu zajistí návštěvu vatikánských zahrad, kde se Gianni a Marco s papežem mohou setkat při soukromé vycházce. V celém příběhu je zachyceno Marcovo obrácení zpátky k Bohu a také vtipné kousky malého Gianna.

Také mě v knihovně zaujaly docela malé brožurky s myšlenkami církevních otců a otců pouště, které sepsal kardinál Tomáš Špidlík. Např. Evagriovo (egyptský mnich žijící ve 4. století) učení o modlitbě je velmi nadčasové a zajímavé čtení.

Závěrem se omlouvám všem, kteří mě v knihovně nezastihli. Knihy je možné půjčit kdykoli po telefonické dohodě na čísle 602 842 013.

*Milena Pfafrová*

## **Nabídka brigády**

Zájemci o celoroční brigádu v oblasti turistických služeb a provozu památek farnosti, zejména v chrámu sv. Barbory a v Infocentru u chrámu sv. Barbory, se mohou hlásit u Dany Vokolkové na e-mailu [dana.vokolkova@khfarnost.cz](mailto:dana.vokolkova@khfarnost.cz). Požadujeme věk minimálně 18 let, zodpovědnost, spolehlivost. Znalost angličtiny výhodou.

## PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Jednání pastorační rady se uskutečnilo ve středu 19. září. Po zahájení proběhla krátká debata o tom, jak „bojovat“ proti smyšleným a falešným informacím (nejčastěji se týkají hospodaření farnosti), které očerňují jméno církve ve městě i mezi jeho návštěvníky. Tento problém je složitý a nikdy se ho nepodaří zcela vyřešit, ale členové rady se shodují, že je potřeba informovat návštěvníky našich památek a potažmo i obyvatele města o tom, do jakých všech oblastí farnost směřuje vydělané prostředky (opravy, provoz chrámů, školství, podpora charity, rozvoj cestovního ruchu...).

Dalším bodem programu bylo hodnocení letních akcí, jejich zdařilost, ale zejména pastorační či evangelizační přínos. Oslava svátku sv. Jakuba letos příliš nezasáhla širší veřejnost, i když program byl kvalitní (kladné ohlasy zaznívají zejména na komentované prohlídce farního kostela). Příští rok nás tato akce čeká podesáté, budeme se snažit ji více zviditelnit. Příměstský tábor pro děti, pouť do Irska, cykločundr, svatojakubská pouť a pouť mládeže mají jeden společný „efekt“, a sice propojení různých skupin lidí, ať už věřících a nevěřících, či z různých generací. Rovněž je dobré ocenit plody setkávání děvčat v družině Concordia (jakož i chlapců ve Slunečním kmeni), které letos prožily již 30. prázdninovou chaloupku. Kladně bylo také hodnoceno oddělené zahájení školního roku na gymnáziu a ve školce.

Zazněly informace o chystaných akcích – všechny jsou rozepsány na předchozích stranách nebo obsaženy v kalendáři na stranách posledních – a byly naplánovány již některé aktivity spojené se začátkem adventu. Členové rady vyslechli informace o aktuálním dění na gymnáziu a ve školce (zástupce charity nebyl přítomen).

Širší debata se rozvinula o službě jáhna v naší farnosti. Je jisté, že v nepříliš vzdálené budoucnosti naše společenství bude jáhna potřebovat. Zároveň je potřeba, aby tento člověk vyšel ze středu farnosti, aby ji znal a aby ho členové společenství v této roli respektovali. Úkolem nás všech je snažit se vytvořit atmosféru, ve které bude možné rozeznat a rozvinout toto povolání.

Příští jednání pastorační rady proběhne ve středu 7. listopadu.

-red-

## CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA SV. JAKUBA

Začátek nového školního roku byl v mateřské škole trochu odlišný od předchozích let. Jednak proto, že jsme začali bohoslužbou v klášterním kostele, a také proto, že nám nepřálo příliš počasí a na malé občerstvení jsme všechny pozvali přímo do prostor školky. Vše se ale podařilo a nově nastupující děti mohly prožít první seznamování se školkou i se svými rodiči.

Pro nás, učitele, začal školní rok již o týden dříve. Přivítali jsme mezi sebou novou paní učitelku, díky které budeme moci prodloužit provozní dobu školky každý den do 16:30. Abychom se lépe poznaly, vyjely jsme na dvoudenní seminář do Vodňan, kam za námi přijely lektorky z Vídně a kde jsme mohly načerpat spoustu nových nápadů pro práci ve školce.

Září ve školce je obvykle ve znamení seznamování a vytváření společných pravidel. Těšili jsme se na deset nových dětí, pro ně je září obdobím adaptace. Mnohé z nich se musí naučit přijmout novou situaci bez maminky a tatínka, což pro některé děti není ze začátku vůbec lehké. Věříme však, že za pár dnů či týdnů to s dětmi a rodiči společně zvládneme.

V následujícím období nás čekají programy galerie GASK, návštěva z knihovny a také výlet do Dýňového světa.

V rámci dotačního programu *Šablony* jsme získali finanční prostředky jak na vzdělávání pedagogů, tak na setkávání s rodiči při besedách nad různými tématy. ►

Plánujeme besedu o správném vývoji dětské řeči, besedu s psycholožkou a návštěvu nám přislíbili i Eva Muroňová a otec Cyril Havel, kteří jsou garanti pedagogiky Franze Ketta.

Společně se Soňou Teleckou a dalšími odborníky vytváříme projekt na výstavbu nové školky v zahradě kláštera. Pokud se vše dovede do zdárného konce, budeme moci kapacitu školky na dvě třídy, tedy celkem 46 míst.

Čtěli bychom vás pozvat na modlitbu za děti, rodiny, všechny potřebné a za budoucnost školky, která se koná v kostele sv. Jakuba ve středu 17. října od 20:30.

*Barbora Křivohlavá*

## CÍRKEVNÍ GYMNÁZIUM V KUTNÉ HOŘE

Poslední měsíce školního roku 2017/18 se na gymnáziu nesly ve znamení přijímacích zkoušek do primy, písemných a ústních profilových i státních maturitních zkoušek, projektových dnů a exkurzí.

Mše svaté jsme slavili 24. dubna, 1. června a 29. června. První dvě jmenované v klášterním kostele, poslední červnovou v kostele sv. Jakuba. Mši svatou 1. června celebrou generální vikář Mons. Josef Kajnek, po ní obdrželi oktávání svá maturitní vysvědčení. Následoval tradiční raut na rozloučenou ve školní aule. Poslední červnovou mši svatou jsme zakončili školní rok, celebrou ji rovněž Mons. Josef Kajnek.

V dubnu se ve dvou termínech konaly přijímací zkoušky do primy, přihlášeno bylo 92 uchazečů, přijato bylo 32. V květnu probíhaly maturitní zkoušky, předsedkyní maturitní komise byla Pavla Synovcová z Křesťanského gymnázia v Praze. Uspěli všichni, kromě jedné studentky, která nesložila maturitu z jednoho profilového (školního) předmětu, opravný termín ji čeká v září.

V dubnu navštívil školu Daniel Herman, bývalý místopředseda KDU-ČSL, ministr kultury (2014 – 2017) a ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů (2010 – 2013). Přednášel studentům sexty, septimy a oktávy na téma *Demokracie není samozřejmost*. Následovala diskuse, studenty zajímala především problematika současných totalitních režimů.

V červnu se v kostele sv. Jakuba uskutečnil jarní koncert gymnázia. Studenti školy se zúčastnili výtvarné soutěže *Cesta zpět o 100 let*, byli úspěšní a v refektáři GASK převzali za účasti hejtmanky Středočeského kraje a ředitelky galerie ceny. Skvělého úspěchu dosáhli studenti i v jazykových soutěžích. Letošní Anglický den neboli Jamajský den se nesl v rytmu reggae, ska a dalších tradičních jamajských hudebních stylů. Studenti získali informace o historii ostrova, jeho městech, přírodě, nahlédli do soukromí a sportovní přípravy slavného jamajského sprintera Usaina Bolta. Dozvěděli se něco i o rastafarianismu, náboženském hnutí, které vzniklo na Jamajce ve 30. letech 20. století.

Ve druhé polovině června přijeli do Kutné Hory studenti z partnerského gymnázia v Lipsku, program na celý týden zajišťovala naše škola, která má s výměnnými pobyty dlouholetou zkušenost. Na organizaci se podíleli i hostitelské rodiny, ve kterých byli němečtí hosté ubytováni.

V červnu uskutečnili zaměstnanci školy pravidelný výlet, cestu do oblasti Černíny, Katlov, Předbořice zakončili bohoslužbou slova v kostele sv. Martina v Červených Janovicích.

Na jaře byly uvedeny do provozu učebny fyziky, chemie a laboratoř, které byly zrekonstruovány díky dotaci z EU, programu IROP. Nové učebny byly vybaveny moderními výukovými pomůckami a nábytkem a odpovídají požadavkům moderního, interaktivního a efektivního vyučování.

*Stanislava Lisková*

### **Prázdninový týden ve Středisku Na Sioně**

V týdnu od 6. do 10. srpna se ve Středisku Na Sioně uskutečnil již šestý ročník prázdninového týdne pro děti a mladé dospělé. I tentokrát nám pomáhali asistenti, kteří byli dětem pomocníky a zároveň kamarády. Společně jsme prožili pět dní, které byly obohacující nejen pro děti, ale i pro nás, pracovníky a asistenty. I přes náročné horké dny jsme podnikli spoustu aktivit: celodenní výlet na zříceninu Sion, návštěvu muzea Lega, turnaj v bowlingu, dokonce třikrát jsme byli na koupališti, dopřáli si dobré jídlo v restauraci... Hráli jsme také spoustu her, například živé pexeso, twister, aktivity, přehazovanou nebo chůzi poslepu za doprovodu druhého. Největším hitem však byla „latrina“ ☺.

Děti načerpaly nejen nové zážitky, zkušenosti, ale také nové dovednosti – umět si po sobě uklidit, přichystat svačinu pro ostatní, respektovat slovo NE, více sdílet své zážitky s ostatními, překonat sám sebe, zkoušet nové věci, učit se vytrvalosti, i když to zprvu není snadné, radovat se z malíčků, respektovat dohodnutá pravidla, zvládnout prohru, radovat se z úspěchu druhého, být ohleduplný k druhému... Navíc si děti domů odnesly i něco hmotného – deník v podobě leporela, který si každý sám vytvářel podle své fantazie. Ten ocenili také rodiče, kteří mohli nahlédnout do zážitků z uplynulého týdne.

Celý týden nás provázela hra na strážné anděly, která sice nebyla snadná, ale děti se opravdu snažily! Díky ní jsme se naučili být více pozorní k druhým, lépe je ocenit, pochválit, nabídnout jim pomoc... Za tuto celotýdenní snahu děti sbíraly body, které poslední den dostaly podobu dárkového poukazu. Za něj si každý mohl vybrat takovou odměnu, jaká mu byla nejmilejší ☺.

Velký dík patří našim asistentům, kteří s námi týden prožili s obrovským nadšením, chutí, úsměvem. Jejich ochota, vstřícnost, snaha, nápady, pomoc, motivace dětí a povzbudivá slova jsou to, co dětem pomáhá, a jsme rádi, že je máme. Tímto také děkujeme městu Kutná Hora, které nás finančně podporuje. Dále děkujeme za sponzorský dar v podobě míčů v podobě zeměkoule z hračkářství Martina Černého – dětem udělaly opravdu radost! Dále děkujeme řeznictví Břetislava Douši, který nám věnoval buřty na opékání – na těch jsme si moc pochutnali ☺.

Více informací o aktivitách střediska najdete na webu [strediskonasione.cz](http://strediskonasione.cz).

*Monika Šotová*

### **Týden otevřených dveří v Centru Maják**

Již dvanáctou sezónu se koná celorepubliková akce s názvem Týden *nízkoprahových klubů*. V tomto roce připadá na termín 24. – 30. září. Centrum Maják, které naleznete v Tylově ulici, asi 100 metrů pod Komerční bankou (poznáte ho podle zeleného dřevěného obložení výloh), se této akci také účastní. Cílem je seznámit návštěvníky s činností centra a ukázat jim vnitřní prostory historické budovy, ve kterých mohou děti během roku aktivně prožít svůj volný čas.

Otevřeno bude každý den od pondělí 24. do čtvrtka 27. září od 13:00 hodin. Můžete si přijít zasoutěžit ve stolním fotbalu, kulečnicku, stolním tenise, šipkách a x-boxu. Také můžete navštívit naši hudebnu a zahrát si zde na hudební nástroje, nebo si zahrát tělo v naší posilovně. Dále je pro děti a dospělé připravený následující program:

Pondělí 24. září (15:00 – 17:00): *Strongman Zdeněk Vávra*. Ukázka soutěžních disciplín, beseda, možnost poměřit se se silákem, který utáhne i kamion.

Úterý 25. září (15:00 – 17:00): *Beseda se Zbyňkem Andršem*, českým učitelem, který bydlel v romské osadě v Rumunsku a dokáže poutavě vyprávět o historii i současnosti romské kultury. ►

Středa 26. září (15:00 – 17:00): *Středověk na vlastní kůži*. Možnost vyzkoušet si středověké šaty, informace o středověké módě, ale i o tom, co je důležité na přehlídkovém mole. Na památku dostanete fotografii.

Čtvrtek 27. září (15:00 – 17:00): *Hrajeme pro potěšení*. Dětská hudební skupina z Majáku pod vedením pana Husara zahraje české a romské písničky.

Čtvrtek 27. září (14:00 – 16:00): *Odpoledne plné zábavy pro děti* od 6 do 12 let. Představení loutkového divadla, malování na obličej, hry a soutěže.

Čtvrtek 27. září (17:00 – 20:00): *Elvis Presley*. Skvělá show Milana Hrocha v prostorách Centra Maják.

Sobota 29. září (11:00 – 12:30): *Krav Maga*, jeden z neúčinnějších způsobů sebeobrany. Ukázková hodina pro děti od 6 do 9 let v tělocvičně průmyslové školy.

Sobota 29. září (13:00 – 14:30): *Krav Maga*. Ukázková hodina pro děti od 10 do 13 let v tělocvičně průmyslové školy.

Těšíme se na vaši návštěvu.

*Petr Seidl*

*Centrum Maják, Tylova 503, Kutná Hora  
tel.: 327 311 847*

## VZPOMÍNKA NA RNDR. ZDEŇKA TRDLIČKU

Pan doktor Zdeněk Trdlička neodmyslitelně patřil ke kutnohorským kostelům. Pamětníkům ho nemusím připomínat; tato vzpomínka je pro vás mladší a mladé, kteří pana Trdličku už nepamatujete jako obětavého varhaníka – hraní se věnoval spolu s paní Štorkovou, po dlouholetém působení profesionálních varhaníků Jakuba Horáka a Karla Hinera. Hrával nejen u Svatého Jakuba, ale hlavně na ranní mši svaté každou neděli v chrámu svaté Panny Barbory.

Také se věnoval nám, osiřelým členům chrámového sboru u Svatého Jakuba, když tuto svou činnost ukončil sbormistr Jakub Horák. Jeho zásluhou byl sbor schopen zpívat o Vánocích, Velikonocích, Božím těle... Bohužel, časem ubývalo sil i členů a sbor přestal veřejně účinkovat. Ještě další „profesi“ ovládal pan Trdlička. Byl nejen varhaník a sbormistr, ale také zpěvák s krásným basem! Oceňovali jsme ho hlavně o Velikonocích v roli vypravěče pašijí a o Vánocích v Rybově mši. Na všechny tyto aktivity si dokázal udělat čas při svém zaměstnání v Ústavu nerostných surovin.

A tak si nyní, když už není mezi námi, chceme uvědomit, kolik dobrého pro farnost a větší slávu Boží vykonal! Děkujeme, pane doktore. Ať vás Pán přijme do své laskavé náruče.

*Jana Ehrhardtová*

## NAPSALI JSTE...

### Ranní prosba

Dal jsi mi život a dáváš mi čas.  
Jak velká, Pane, je Tvá důvěra!  
Pomoz mi, prosím, kdyby Tvůj jasný hlas  
snad chtělo překříčet mé pošetilé já.

Daruj mi pokoru, naději a víru,  
že vše, co chceš, se vskutku jednou stane.  
Nauč mě a dej mi k tomu sílu,  
říkat Ti slovy Mariíny vždycky jen:  
„Fiat, Pane!“

Dovol mi obdivovat krásy kolem sebe,  
pomoz mi prožít hezky tento den.  
Ať ve všech bližních vidím a ctím Tebe,  
pomáhám činem, slovem, úsměvem.

Daruj mi, Pane, i dar moudrosti,  
ať plním vůli Tvou, nic méně a nic víc,  
nauč mě i bolest měnit v radosti  
a dej mi pocítit Tvou lásku bez hranic.

*Jana Zelenková* 13

## Pouť mládeže do Itálie

Ve dnech 21. – 30. června jsme se s naším spolčem vydali na dlouho očekávanou pouť do Itálie. Účastníků bylo nakonec 33. Po večerní mši v Kutné Hoře jsme vyrazili směr Itálie, přesněji Padova. Po strastiplné noci, kdy se posádka Touristbusu ocitla zcela osamocena na opuštěné benzínce, když zbytek výpravy bloudil industriální zónou, jsme se probudili do trochu mokrého rána v Itálii.

Padova je město mnoha světců, např. sv. Leopolda Mandiče, a my jsme (trochu zmoklí) obdivovali jeho krásu. Při této prohlídce se náš pár ztratilo, ale nikomu se nestala žádná újma. K večeru jsme sedli do aut a vydali se směr Assisi. To, abych pravdu řekla, překonalo všechna naše očekávání. Jak jedna účastnice poznamenala, Assisi vypadá jako přesná kopie města Minas Tirith z Pána Prstenů. Je to město na vysokém kopci, chráněné množstvím hradeb a plné úzkých uliček. Ty, jak jsme brzy zjistili, nebyly to pravé ořechové pro čtyři velké tranzity, kterými jsme cestovali. Tímto skládám hold všem řidičům, protože řídit co nejrychleji skrz mini uličky, když za vámi jede sanitka, je opravdu kumšt. Večer jsme padli do měkoučkých postelí a jen pár odvážlivců se vydalo do mračícího večera.

Po celonočním spánku a vydatné snídani (T. C. a D. K., které drží bezpečkovou dietu: „Pečivo je tady, my umřeme hladý!“), jsme šli obdivovat krásy Assisi zblízka. Potom, co jsme navštívili baziliku sv. Františka a pomodlili se u jeho hrobu, jsme šli obhlédnout ještě mnoho krásných památek. Hezké bylo, že při mši svatě v zahradě nedalekého kláštera se k nám na chvíli přidala kolemjdoucí liška.

A co jsme dělali pak? Jeli vzhůru do Říma! Zde jsme spali na zemi u bratří rogačionistů. Prošli jsme mnoho památek, navštívili Vatikán a jeho nádherná muzea, viděli papeže (i když jen tak na tři vteřiny, když projížděl kolem), chladili bolavé nohy v parku (hlavně Sára, která zakopla, když jsme běželi na metro, a vyvrkla si kotník), fotili jako o život a samozřejmě ochutnali tu nejlepší zmrzlinu v Římě. K tomu se samozřejmě pojí další nešťastná příhoda. Zapomněli jsme Aničku u zmrzlinárny a zjistili jsme to až v momentě, když jsme seděli pod Španělskými schody. Naštěstí všechno dobře dopadlo a naše pouť mohla zdárně pokračovat.

Z našich všemožných činností musím zmínit koupání v jezeře, výšlap na horu plnou divokých koní (zpáteční cestu jedna slečna sjela celou po zadku), zpívání písniček z pohádek z plných plic, modlitby a mše...

Poslední den jsme strávili návštěvou Loreta, kde jsme se koupali v moři (a udělali nájezd na supermarket a pizzerii).

Cesta zpět byla klidná a příjemná až do té doby, než Touristbusu došla nafta. Osamocený Touristbus (zbytek byl už za hranicemi s Rakouskem) si to vesele šinul po dálnici a jeho posádka vesele a spokojeně klimbala až do chvíle, kdy někde poblíž Arnoldsteinu na příjezdové cestě k benzínce došla šáva a muselo se tlačit. Díky Bohu, napojený motor pak naskočil a mohlo se pokračovat.

Na závěr pár oblíbených hlášek:

„Ten chleba je plesnivej, to nemůžeme jíst.“ „Tři tečky?! To sníme!“

„Ty seš taky pigione!“ (Pigione = holub.) Říkali skoro všichni potom, co Kája s Vojtou zjistili na vlastní kůži, jakou palebnou sílu mají ptáci.

„Netoč tu paní v divný čepici, mohla by nás zavřít.“

„Holčičko, to je náš oběd, ale chleba ti dáme.“

„Z života čistěéhoo...“

„Vašek? Zraky moje.“

„Italská (nedělní) mše = 30 minut max!“

Moc bych chtěla všem poděkovat, bylo s vámi všemi krásně a moc jsem si to užila. Jestli se někam znovu pojede, počítejte se mnou!

*Debora Koubská*

## Chaloupka družiny Concordia

Po roce jsme opět vyrazily na chaloupku. Sešly jsme se 20. července na vlakovém nádraží v Kutné Hoře a vyjely do malého městečka Libštátu. Letošní chaloupka byla speciální, byla již 30. v pořadí. Vrcholem týdne byla oslava tohoto jubilea. Před ní jsme prožívaly chaloupku jako každý rok: letos jsme se s celochaloupkovou hrou dostaly až do amerických prérií k indiánům.

Oslava pak probíhala od pátečního (27. července) odpoledne až do sobotního oběda. Při té příležitosti navštívilo mnoho indiánských babiček (bývalých vedoucích a náčelnic) a jejich dětiček. Oslavy oficiálně začaly mší svatou s otci Moravcem, Tobkem a Uhlířem a s našimi babičkami. Po mši jsme měly *úžasný* dortík od Martičky Jeřábkové a přípitek. Ďůtkly jsme si dětským šampaňským a prohlédly výběr fotek za uplynulých třicet let. Večer jsme u táboráku zhlédly vtipné scénky připravené jednotlivými táborovými skupinkami. V sobotu jsme ráno měly rozcvičku i s babičkami a pak snídani. Celé sobotní dopoledne bylo tvořivé. Každá jsme si vyrobila výroční tričko, upletla náramek nebo náušnice a na velké památeční plátno obtiskla barevně natřenou ruku. Po obědě nás naše milé indiánské babičky opustily a my zůstaly v Libštátě v původním složení.

Chceme poděkovat všem indiánským babičkám, že dorazily, a též otcům Janu Uhlířovi, Pavlu Tobkovi a Karlu Moravcovi, který byl u začátku Concordie. Budu se těšit na další chaloupky, už jako členka Velké rady.

*Bára Čermáková*

## Jihočeská svatojakubská pouť aneb cesta za Hlubokými hodnotami

Již potřeťí Honza Pošťák Pospíšil s Mončou Trdličkovou zorganizovali červencovou pěší pouť po stopách svatého Jakuba, které se účastnilo patnáct poutníků. Vyráželo se z Kutné Hory a cílovou destinací byla Hluboká nad Vltavou. Z trasy mi utkvělo v paměti mnoho úžasných míst a lidí. Hned po Kutné Hoře musím zmínit srdečného pana faráře ve Zbraslavicích a nadmíru poctivý zbraslavický pivovar, kam jsme byli pozváni na degustaci. Velmi mě oslovila zřícenina kaple sv. Máří Magdalény na vrcholu Malého Blaníku, uprostřed níž roste velkolepý památný strom. Duchovně nabitým místem jsou také Klokoty, příměstská část města Tábor, s klášterem a kostelem Panny Marie Klokotské. Dál jsme pokračovali podél řeky Lužnice, která nám v parných dnech poskytovala příjemné osvěžení. V malebném městečku Bechyně jsme navštívili františkánský klášter, který v současnosti slouží pro účely umělecké školy. Mohla bych pokračovat dlouhým výčtem míst, ráda bych ale odkryla i něco z hlubší podstaty putování, kvůli které se do něj s radostí pouštím zas a znovu.

Klidně se vyspím na zemi, jsem připravená čelit nevyzpytatelnému počasí, ztrácím se na nepřehledně (občas i přehledně) značené trase nebo se probouzím tváří v tvář pavoučí rodince. Na cestě často překračuji hranice komfortu a poznávám samu sebe zase trochu jinak. Zjišťuji, kde jsou moje limity, které jdou překvapivě dobře posouvat. Na cestě se odpoutávám od počítače, mobilního telefonu, hluku. Místo toho je prostor na povídání, naslouchání a užívání si přírody kolem. Není zvláštní mluvit o obyčejných věcech, lehnout si do trávy nebo skočit do řeky, protože je na to jednoduše čas. Lidé, se kterými cestu sdílím, mě učí lásce k bliž-



nímu, kompromisům a trpělivosti. Pěší pouť vnímám jako oázu hodnot, která pro člověka může být v uspěchané době nepoznaná nebo těžko dostupná. Za otevření dveří do světa putování vděčím především Honzovi Pošťákovi. První svatojakubská pouť, na kterou jsem se kdy vydala, byla právě ta, kterou pořádal v roce 2016.

Pokud vás láká zakusit bohaté společenství, potkat nové přátele, odpočinout si od práce a zároveň toužíte nalézt něco hodnotného, co se slovy těžko popisuje, vydejte se na cestu. Osobně si už ani neumím představit dovolenou bez batohu a party skvělých lidí.

P.S.: A prošlápnutých bot. Buen Camino!

*Anna Dvořáková*

## **Pouť za krásami Irska**

Když jsem byl osloven, abych napsal článek o pouti do Irska, tak jsem si myslel, jak to bude jednoduché, ale teď když mám začít psát, tak mi to jednoduché vůbec nepřijde. Koukám na všechny ty fotky a snažím se vybavit všechny zážitky, chvíle a momenty, o které bych se rád podělil.

Z Kutné Hory jsme odjžděli ve čtvrtek 9. srpna večer. Před odjezdem ještě proběhla mše svatá a požeňání na cestu, samozřejmě i loučení s rodinou. Před námi byla dlouhá cesta autobusem do anglického Bathu, ale byl jsem tak plný nadšení a očekávání, že mi to docela rychle utíkalo. Cesta vedla, mimo jiné, přes Německo, kousíček Nizozemska, Belgie, do Francie k Eurotunelu. Pro mě to byla první cesta přes Eurotunel, takže jsem byl překvapen, že autobus nejel „po svých“, ale byl přepraven pomocí vlaku. Anglie nás přivítala svým typickým mlhavým počasím. Při příjezdu do Bathu se počasí vybralo, takže jsme si mohli v klidu a v suchu užít večerní prohlídku tohoto města. V městě jsme mimo jiné viděli katedrálu sv. Petra a Pavla, římské lázně a krásné pohledy na řeku Avon. Druhý den ráno, ještě před snídaní a odjezdem, byla mše svatá v kostele sv. Jana Evangelisty, no a po snídaní nás čekal přejezd do Irska, do města Killarney, které se stalo na pět dní a nocí naším domovem. Na cestě z Anglie do Irska bylo nutné použít trajekt, plavba trvala něco kolem čtyř hodin. Trajekt se docela dost kýval, takže jsem z toho nebyl úplně fit, popravdě jsem se snad nikdy netěšil do autobusu víc než tehdy. Když jsme měli pevnou irskou půdu pod nohama, mohli jsme pokračovat do cíle naší cesty.

Killarney je opravdu krásné město. A co by to bylo za výlet do Irska, kdybychom nenahlédli, jak Irové žijí, jak se baví a jak chutná pivo Guinness?! Za večer jsme poznali živou irskou hudbu a zpěv. Posilnění snídaní, kterou nám v našem hotelku každý den připravovali, jsme autobusem vyjžděli na cesty, které nám přibližovaly krásy této země. Mezi krásy Irska určitě patří i Národní park Killarney, jednu z jeho tras jsme si i prošli. Tady si člověk teprve uvědomí, jak je příroda úžasná, různorodá a mocná. Neumím popsat ten pocit, který jsem měl, když jsem se touto krajinou procházel. Cestovali jsme po silničním okruhu Ring of Kerry, který nás zavedl na místa, jež stojí za to vidět, když do Irska zamíříte. Například městečko Waterville, známé jako místo prázdninových pobytů Charlieho Chaplina, Valentia Island, kde rostou obrovité fuchsie a rododendrony. Také jsme navštívili město Limerick, což je třetí největší město Irska, vodopád Torc, Muckross House, Muckross Abbey, Rock of Cashel. Nádherným místem byly Moherské útesy u Atlantského oceánu, škoda jen, že výhled nebyl příznivější: v momentě, kdy jsme vyšli nahoru, nám Irsko ukázalo, jak rychle dokáže z azurového nebe udělat šedá a vytvořit mlhu, ale je pravda, že ani toto se v Česku jen tak nevidí.

Náš další přejezd mířil do Dublinu, ale i na této cestě bylo co k obdivování: druhé největší město Irska Cork, jehož dominantou je katedrála sv. Finbarra, ale i St Patrick's Street, což je hlavní obchodní ulice města. Na cestě do Dublinu leží také mariánské poutní místo Knock, místo Zjevení Panny Marie. Toto místo má ►



svou nezaměnitelnou atmosféru. Poslední zastávkou bylo Tullamore – výrobní známé irské whisky Tullamore D.E.W. Zde jsme měli zamluvenou prohlídku, jejíž součástí bylo i ochutnání tří druhů whisky.

Pak už nás v Irsku čekal jenom Dublin, hlavní a největší město Irska. Mohli jsme navštívit Irskou národní galerii, katedrálu sv. Patrika i Temple Bar, ale to je jen zlomek toho, co Dublin nabízí. Dublin ukončil naši pouť po Irsku a nás čekala cesta zpět domů. To znamená, že jsme se nalodili na trajekt do Anglie. V Anglii jsme navštívili Canterburskou katedrálu. Byl to největší chrám, jaký jsem kdy viděl, ohromné prostory a výzdoba. Historicky se katedrála váže k životu Tomáše Becketa, který byl zde zavražděn, to už je ale jiný příběh, a ten si musíte najít sami. Následovala krátká plavba trajektem do Francie a poslední zastavení s přespáním v Belgii u města Bruggy, přezdívané „Benátky severu“. Bruggy jsou zapsány do seznamu světového dědictví UNESCO. Zde nás pohltila chuť na belgickou čokoládu a sladkosti. Ty byly na každém rohu. No a z Brugg už jen cesta až domů.

Ještě pár věcí, které musím zmínit. Naši cestu duchovně doprovázel P. Jan Uhlíř, ranní modlitbou, modlitbou růžence, mšemi v kostele, katedrále nebo v Belgii na břehu řeky a musím říct, že to mělo „něco do sebe“. Pan farář nám také krátil čas na delších cestách autobusem čtením z knížky. Naše výprava měla i odborného průvodce, P. Radka Martinka, který nám každé místo svým výkladem popsal a přiblížil.

Co říci závěrem? Závěrem bych chtěl už jen děkovat. Děkuji za to, že jsem dostal možnost se této pouti zúčastnit, bylo to úžasné. Děkuji Monice za organizaci, bez ní by pouť asi ani nebyla. Děkuji našim průvodcům P. Janovi a P. Radkovi. Děkuji i řidičům, kteří nás bezpečně dovezli tam i zpět. Když jsem přijel domů, uvědomil jsem si, že to byly moje poslední opravdové prázdniny před vysokou školou, a jsem rád, že jsem je mohl prožít takto.

*Radek Cvešpr*

## **Ohlédnutí za příměstským táborem**

V předposledním srpnovém týdnu jsme s Andrejkou, Zuzkou a Jonášem, ale hlavně s paní Zdenou Hlavinkovou trávili dny na školní zahradě církevního gymnázia, kde se konal příměstský tábor pro děti naší a sedlecké farnosti.

Sházeli jsme se vždy po sedmé ráno a program byl až do čtvrté odpolední. Přicházelo k nám deset až čtrnáct dětí mladšího věku.

Program byl bohatý. Povíдали jsme si o hlaholici, o svatém Jakubu a o dalších svatých. Tvořili jsme nejrůznější náramky, sešitky, mušličky... Kluci byli přeborníci ve fotbale. Zahráli jsme si plno her a při poledních siestách četli na pokračování pohádkový příběh.

Děti byly fajn a my, kdo jsme se o ně starali, jsme si celý týden užili. Věříme, že i děti byly spokojené a že budou na náš společný týden rády vzpomínat. Dá-li Pán, budeme se těšit zase o příštích prázdninách.

*Bára a Jakub Čermákovi*

## **Cykločundr 2018**

Kam v posledním týdnu prázdnin? No přece na cykločundr. Letos jsme se vydali podél Labe a Vltavy na pouť po místech spojených s kořeny víry v naší zemi. Jak to probíhalo?

Den první: Jako každý rok – sraz u fary v Kutné Hoře, krátká modlitba a hurá do cíle cesty prvního dne (letos do Lysé nad Labem vzdálené asi 60 km). Cestou ještě zastávka v Libici nad Cidlinou spojená se mší svatou. Večer ubytování na faře, guláš, sprcha, krátká návštěva zámku, modlitba s poděkováním za celý den a pak už zasloužený odpočinek. U někoho trochu hlasitější, ale ve dvě hodiny v noci už spali všichni. ►

Den druhý: Budíček ve čtvrt na osm, snídaně a nedělní mše svatá. Asi v 11 hodin odjezd do Mělníka se zastávkou ve Staré Boleslavi v kostele sv. Václava, Kosmy a Damiána a u řádových sester vincentek, kde jsme dostali medailku Panny Marie. V Mělníku opět obsazení místní fary a poté výšlap na věž kostela, odkud byl nádherný výhled na horu Říp, soutok řek Labe a Vltavy atd. Následovalo pozvání od pana faráře Uhlíře na točenou kofolu a šlo se spát.

Den třetí: Cesta do Prahy se zastávkou v Levém Hradci, v nejstarším kostele v Čechách. Přenocování v Salesiánském centru v Kobylisích.

Den čtvrtý: Vyšehrad. Mše svatá v rotundě sv. Martina. Hřbitov se slavnými českými osobnostmi. Večerní cesta (tentokrát ne na kole, ale metrem) za pražskými památkami.

Den poslední: Pražské arcibiskupství a chrám sv. Víta. Poslední společná mše svatá v kapli sv. Vojtěcha. Cesta na kole na Smíchov a pak vlakem do Kutné Hory.

Proč jet na cykločundr? Je super. Setkám se s kamarády, přitom se projedu na kole a někam se podívám. Letos se mi nejvíc líbila návštěva katedrály sv. Víta. Bylo zajímavé navštívit místa, kde se rozvíjela naše víra, a něco se o tom dozvědět.

*Vojtěch Krátký*

### **Putování po stopách ratibořické babičky**

Poslední srpnový den naše skupina asi patnácti lidí a oba naši otcové vyjeli na pouť do Malých Svatoňovic a Ratibořic. Dopoledne jsme byli již očekáváni svatoňovic-kým panem farářem v malebném kostelíku, kde jsme slavili mši svatou. Poté jsme mohli uctít sošku Panny Marie Sedmiradostné a pan farář, velký milovník dějin, nám povyprávěl něco o historii tohoto poutního místa v podhůří Krkonoš a přiblížil současně dění ve farnosti. Prohlédli jsme si studánku s kaplí vedle kostela a vydali jsme se do Mariánského sadu. Zde je v kopci umístěno sedm zděných kapliček s křížovou cestou, zakončenou Božím hrobem na vrcholku kopce. Po vydatném obědě ve vedlejší vesnici jsme zamířili do nedalekých Ratibořic. Zde se někteří z nás prošli v zámeckém parku a v Babiččině údolí, vypili si svou odpolední kávu, někteří navštívili zámek. Kdo byl v zámku, určitě nelitoval. Viděli jsme krásné komnaty, zařízené zrestaurovaným empírovým nábytkem, funkčními empírovými hodinami, vše bylo doplněno dokonalou květinovou výzdobou. Prožili jsme hezký prosluněný den a naši šikovní řidiči, Monika a otec Dmytro, nás v podvečer šťastně dopravili domů. Patří jim za to velký dík.

*za všechny účastníky zájezdu Milena Pfaifrová*

### **Duchovní obnova seniorů**

Je 16. září, na tu dobu nezvyklé horko. Před farou je skupina Japonců a přímo pod lípou sedí další turisté. Před dveřmi do fary láduje Monika s Maruškou do auta jednu tašku plnou dobrot za druhou. No ano, ano! Už jsme se opět dočkali. Téměř přesně v 15:30 vyrazily tři osobní vozy a jedna větší dodávka se seniory na duchovní obnovu do Slavoňova. Z Kutné Hory jsme se vymotali plynule. Nikdo nic nezapomněl, ani pan kaplan. Cesta ubíhala dobře, sluníčko hrálo a ve voze naštěstí fungovala klimatizace. Modlitba růžence nám zkrátila cestu a náhle jsme byli na místě.

Ubytování jsme zvládli za chvíli a po večeři nás pan kaplan ztišil modlitbou a vyzval nás, abychom vytrvali až do zítřejšího oběda. Bohatě připravený program plynul až do té doby. K naší velké radosti nás v poledne navštívil pan farář Uhlíř. Přijel za námi na kole. Dopoledne jsme se přesunuli do poutního místa Rokole. Mši svatou sloužili oba důstojní pánové. Poté jsme se rozloučili s panem farářem, který nasedl na kolo a zase odjel. Všichni ostatní jsme došli ke studánce, kde jsme se pomodlili litanie za všechny zemřelé. Tam jsme také požádali pana kaplana, aby s námi vykonal křížovou cestu. Zúčastnilo se nás dvanáct, ostatní by nezvládli terén. Do Slavoňova jsme se vrátili přesně na večeři. Ve vedlejší místnosti se po večeři ►

konala adorace. Pan kaplan nám svým tichým projevem před Nejsvětější svátostí vytvořil nádhernou atmosféru. Po adoraci jsme celý náročný den zakončili nad sklenkou vína. Také jsme si zazpívali a pobavili se.

V úterý ráno byla v Rokoli mše svatá, kterou sloužil P. Jan Linhart. Dopoledne byla ještě zajímavá promluva a poté se rozvinula debata. Výtečný oběd se trochu protáhl. Museli jsme poděkovat jednak panu kaplanovi, že se nám tak obětavě věnoval, a také Monice a Maruše, že se nám postaraly o bezvadné jídlo a přepychovou obsluhu. V kapliče jsme se rozloučili s Pannou Marií Schönstattskou s přáním setkat se s ní opět napřesrok. Po 14. hodině jsme vyrazili k domovu, obohaceni o nádherné duchovní zážitky.

*Olinka Lomová*

## ROZHOVOR S BOHUSLAVEM PROCHÁZKOU

*Bohuslav Procházka je kutnohorský pediatr a dětský kardiolog, místní zastupitel, ale také nadšený historik, který zná naše město a zejména kostely jako málokdo jiný. I když je členem evangelické církve, můžeme ho často potkat i na katolických bohoslužbách. Těch se účastní se svou manželkou Marcelou, rovněž dětskou lékařkou, která je katolického vyznání. Všech těchto témat jsme se dotkli v následujícím rozhovoru.*



***Víc než třicet let se věnuješ péči o dětské pacienty. Co se při téhle práci člověk dozví o životě, o jeho smyslu, o sobě samém, o řádu tohoto světa? Nebo co je pro tebe tím nejdůležitějším poselstvím, které jsi díky své profesi odhalil?***

Za posledních více než třicet let se svět medicíny nesmírně změnil a stejně se postupně mění i chápání a role lékařů. Po revoluci v roce 1989 u nás nastal obrovský pokrok a rozvoj medicíny, která tak dnes umožňuje záchranu, vyléčení, nebo alespoň zlepšení osudu malých pacientů. Vede k tomu pojetí tzv. medicíny postavené na důkazech, to znamená, že každý léčebný postup musí mít opodstatnění, musí stát na vědeckém základu. Paralelně s odborným rozvojem se ale rozvíjí tzv. individualizovaná medicína, což znamená, že všechna léčebná opatření musí být použita pro konkrétního pacienta se zohledněním

všech jeho jedinečných tělesných, osobnostních ale i genetických vlastností. Léčíme vždy pacienta, ne jeho diagnózu.

Čím déle pracuji s nemocnými dětmi, tím větší mám pokoru. To je nejspíš to nejdůležitější, co mi mé povolání přineslo. Pokoru vůči lidskému životu a jeho běhu. Další velmi důležitou vlastností potřebnou jak v běžném životě, tak i v lékařské profesi, je pravdivost. Všechno, co se zamlčí nebo přejde bez povšimnutí, se poté vždy vrací v horší podobě a obtížně se napravuje. Každá nepravda nebo polopravda zkazí důvěru. To neznamená, že by se pravda neměla sdělovat s pochopením a citem.

***Po svém tatínkovi jsi zdědil mimo jiné lásku k historii a ke Kutné Hoře a děláš se o ni s dalšími lidmi prostřednictvím prohlídek kutnohorských kostelů a komentovaných procházek po městě. ►***

## ***Co tě na místní historii nejvíce oslovuje? A co máš rád na zmíněných procházkách a prohlídkách?***

Tatínek, přestože byl také lékař, velmi miloval především středověkou architekturu. Už jako dítě jsem s ním projížděl celou zemi a navštívil stovky kostelů, kaplí, klášterů a podobně. Středověká architektura ve svém vývoji byla vždy reflexí duchovního vývoje své doby, a právě církevní stavební tvorba byla vždy uměleckým předvojem.

V Malíně máme téměř kompletně dochovaný předrománský slavníkovský kostel z 10. století, jednu z nejstarších staveb v zemi. V Kutné Hoře, díky jejímu ekonomickému potenciálu, probíhá celý vývoj středověké architektury v Čechách, od těsných tmavých kostelů po nesmírně působivé, vzdušné a příjemné prostory z patnáctého století. Bohužel se nám nedochovaly tři dvoulodní chrámy, které byly podle zpráv z té doby velmi krásné.

Kutná Hora se v posledních desetiletích změnila do krásy a společně s tím mají i Kutnohoráci stále větší zájem o její historii. Proto i místní obyvatelé ve stále větším počtu navštěvují procházky s výkladem k jednotlivým objektům a zajímají se život svého města v dobách minulých.

## ***Vím také, že rád a hodně cestuješ a že jsi navštívil kromě řady dalších i Svatou zemi. Jaké jsou tvé zážitky z ní? Našel jsi tam nějaké konkrétní místo, které tě hlouběji zasáhlo?***

Návštěva Svaté země je velký zážitek, na mnohých místech se můžete dotknout míst spojených s biblickými událostmi. Každé takové místo je velmi působivé. Asi nedokážu jmenovat pouze jedno místo, ale určitě nejvíce na mě zapůsobila v Jeruzalémě Getsemanská zahrada a návštěva ztichlé Golgoty – brzy ráno, v tichu, kdy ještě není zaplavena návštěvníky. Nemůžu zapomenout na Galilejské jezero, Jericho a ponoření se do

řeky Jordánu v místech, kde byl podle tradice pokřtěn Ježíš.

## ***Od historie a cestování je jen zdánlivě daleko k „tady a teď“, k současné péči o naše město. Jsi dlouholetým členem zastupitelstva, letos na podzim se o místo v něm ucházíš dokonce z prvního místa lidovecké kandidátky. Co si myslíš, že Kutná Hora nejvíce potřebuje? Co bys chtěl rozvíjet, změnit, pokud budeš i nadále zastupitelem? A co je podle tebe nezbytným předpokladem zdravého rozvoje města – nejen z hlediska politiky, ale také třeba ve smyslu postoje nás všech, občanů?***

Stejně jako v rodině, i v praktickém fungování města jsou základem finance. Během posledního volebního období město přijalo velké množství dotačních financí na velké akce, hlavně basketbalovou halu, revitalizaci Vlašského dvora, rekonstrukci a revitalizaci Sankturinovského domu. Všechny tyto akce musí být kryty zčásti finančním podílem města – to velmi zatěžuje rozpočet. Je třeba mít na paměti, že město musí mít prostředky na běžné věci: na osvětlení, úklid, svoz odpadu, provoz úřadu a podobně.

Jedním bodem našeho programu je podpora mladých rodin, s tím souvisí i dostatek míst pro malé děti v dětských skupinách a mateřských školkách. Dále je důležité řešit otázku dopravy, včetně parkovacích míst. Velmi důležité by bylo koordinovat a propagovat na jedné platformě různé kulturní akce, pořádané ve městě různými subjekty.

Jako občané bychom měli příkladně plnit všechny povinnosti. Svému městu samozřejmě pomáháme tím, že udržujeme svoje domy a byty v pořádku, včetně okolí. Protože jen pěkné a opravené domy s čistým okolím tvoří dohromady krásné město. Neméně důležitá je podpora a aktivní účast občanů v nejrůznějších složkách občanského ►

života, které jsou neoddělitelnou součástí demokratické společnosti.

***Hlásíš se k evangelické církvi, tvoje žena je katolička. Pokud to není příliš osobní otázka: Co pro tebe znamená ekumenismus? Jak ho prožíváte doma, ve vašem „smíšeném manželství“?***

Můj tatínek mě od raného věku vedl k ekumenismu. Na našich cestách jsme navštěvovali kostely a modlitebny různých křesťanských církví. Většina chrámů je katolických, tam jsme byli samozřejmě nejčastěji. V období dospívání, kdy člověk nejvíce získává duchovní postoje, jsme se scházeli ve sboru Církve československé evangelické v Poděbradově ulici. Kazatelem zde byl v té době byl Ctirad Novák, který mě, myslím, ovlivnil nejvíce. Na naše schůzky mládeže několikrát přišel i v té době kutnohorský katolický děkan Vilém Müller a my zase navštěvovali katolickou faru. Otce Müllera jsem měl velmi rád, a myslím, že mě také velmi ovlivnil.

S mojí paní, která je katolička, si i duchovně velmi rozumíme, respektujeme se a snažíme se pravidelně střídát místo nedělních bohoslužeb.

Do budoucna bych si přál ještě další sblížení katolické a protestantských

církví hlavně v oblasti eucharistie. Žijeme ve svobodné době, která má však řadu velkých problémů, proto by křesťanské církve měly ve spolupráci naplňovat Kristovo poslání.

***Díky kombinaci řady věcí výše zmíněných máš vzácnou perspektivu vůči místnímu společenství katolické církve. Do značné míry vidíš dovnitř, ale přitom máš i odstup vnějšího pozorovatele. Jaká je podle tebe naše farnost? A jaká je z tvého pohledu její současná role ve městě a v životech zdejších lidí?***

V kutnohorské katolické farnosti máme řadu velmi dobrých přátel a jsme za to velmi vděční.

Během posledních let dochází k postupné opravě kutnohorských chrámů, což je velký úkol.

Kutnohoráci, a to nejen členové farnosti, sledovali s očekáváním výrobu a zavěšení nového svatojakubského zvonu. Podobně i podpůrné akce, jako byla sbírka na zvon, běhy pro zvon atd., měly velký ohlas ve městě a velmi otevřely farnost městu. Ve farnosti pracuje řada velmi aktivních a pracovitých bratrů a sester, působících i ve městě a jeho orgánech.

-red-

## FEJETON

Nový školní rok jsem zahájil tím, že jsem se studentů sekundy zeptal, co si pamatují z hodin matematiky v primě. Nastalo krátké ticho a pak jedna dívka řekla: „No, nejlepší byl ten pán na lešení.“

Odehrálo se to v dubnu nebo květnu, ale určitě to bylo ve středu, první vyučovací hodinu. Ve třídě bylo jenom asi patnáct žáků, protože jsme měli půlenou hodinu. Vysvětloval jsem něco, co se týkalo rovnic, ale přihlásila se jedna studentka a řekla: „Pane profesore, v okně na vás mává nějaký pán.“ Pohlédl jsem tím směrem – a za oknem stál na lešení skutečně nějaký muž oděný do montérek a mával na mě. Lešení je u školy, protože se opravuje krov. Ten muž se nacházel ve výšce asi osmi metrů nad parkovištěm.

Zamával jsem mu také a myslím jsem, že tím je záležitost vyřízena, ale nebyla. Mával pořád, tak jsem šel k oknu, otevřel ho a zeptal se muže, jestli něco nepotřebuje. Povídal: „Prosím vás, nemáte prouď?“ Myslel ten elektrický. Vyjadřoval se jednoduše, ale po nedlouhé chvílce vysvitlo, že Marek a Jarda nepřijeli, a tím pádem se zkomplikoval přístup dotyčného muže k elektrické přípojce. Rekl jsem mu, že ►

v naší třídě opravdu je elektrická zásuvka, ale že by to nemělo být tak, abych mu tímto způsobem vycházel vstříc, i když bych rád. Že přesně tyhle věci řeší správce budovy. A popsal jsem mu, že musí tedy nejdříve slézt z lešení a pak se vydat na procházku okolo dvou budov, aby dorazil ke vchodu do našeho gymnázia. Pak už je to celkem snadné, zazvoní na sekretariát a několika chodbami a po točitém schodišti... A dodal jsem: „Nebo můžete jít zkratkou,“ a ukázal jsem na parapet toho okna. Myslel jsem to trochu jako vtip, ale on to vyhodnotil jako jednoznačně schůdnější alternativu. Úplně přímočaře vlezl oknem do třídy a ocitl se před očima patnácti překvapených primánů. Řekl jsem mu: „Dobrý den,“ a on řekl „dobrý den,“ ale samotného by ho to nenapadlo. Napsal jsem na tabuli rovnici a dal studentům za úkol ji spočítat. Pak jsem se spolu s ním vydal do sekretariátu. Když jsme šli po chodbě, zeptal se mě: „Prosím vás, v tomhle domě je škola?“ Vlastně působil trochu zmateně. Řekl jsem mu: „Ano, tady je gymnázium.“ „Aha,“ řekl on, „já jsem si myslel, že tady je elděenka nebo tak něco.“ (Zajímalo by mě, koho viděl z naší budovy vycházet.) V sekretariátu se trochu divili, že přichází někdo, koho předtím nebylo vidět na kamerách nad vchodem.

Každý další školní rok je trochu jako další stránka v knížce. Čtenář už trochu ví, o čem to je a co se přibližně bude odehrávat. Ale to, co si studenti zpětně vybaví jako první, se obvykle předpokládat prostě nedá.

Václav Schuster

## KALENDÁŘ AKCÍ

Ne	23. 09.	Kartička na četbu Starého zákona
Ne	23. 09.	Poutní mše svatá v Třeboníně (10:45)
Út	25. 09.	Začátek výuky náboženství (16:00 – c. gymnázium, viz str. 04)
Út	25. 09.	Mše svatá pro děti (17:00 – klášterní kostel)
St	26. 09.	Kavárna s překvapením: <i>Irsko</i> (19:00 – arciděkanství)
Pá	28. 09.	Svatováclavský varhanní koncert (16:00 – Malešov, viz str. 04)
Pá	28. 09.	Svatováclavská mše svatá (18:00 – kostel sv. Jakuba)
	28. – 29. 09.	100 hodin adorace pro republiku (viz str. 02)
	28. – 30. 09.	Výstava kopie staroboleslavského palladia ve Svaté Barboře
	28. – 30. 09.	Duchovní obnova mladých manželů ve Slavoňově
So	29. 09.	Poutní mše svatá ve Vlašském dvoře (8:30)
So	29. 09.	<i>Katedrály pomáhají katedrále</i> : M. Hanuš a J. Luštinec (19:00 – katedrála Nanebevzetí P. Marie v Sedlci, viz str. 05)
Ne	30. 09.	Sbírka na podporu hnutí domácí hospicové péče
Ne	30. 09.	Poutní mše svatá v Malešově (9:00)
St	03. 10.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	04. 10.	Začátek kurzu Alfa (19:00 – arciděkanství, viz str. 06)
Čt	04. 10.	Náboženství pro dospělé (19:15 – infocentrum Sedlec)
Pá	05. 10.	Prvopáteční adorace (od 12:00 do 18:00 – kostel sv. Jakuba) ►

Pá	05. 10.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
	05. – 06. 10.	100 hodin adorace pro republiku (viz str. 02)
So	06. 10.	„Fatimská“ pobožnost (7:20 – Matka Boží)
So	06. 10.	Zahajovací schůzky Concordie a Slunečního kmene, mše svatá (9:00 – Sedlec, viz str. 06)
So	06. 10.	<i>Katedrály pomáhají katedrále:</i> Kutnohorský komorní orchestr (18:00 – chrám sv. Bartoloměje v Kolíně, viz str. 05)
So	06. 10.	Společenství mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	07. 10.	Ministrantská schůzka (po mši sv. u Sv. Jakuba, viz str. 06)
Pá	12. 10.	Společenství mladší mládeže (19:00 – arciděkanství)
	12. – 13. 10.	100 hodin adorace pro republiku (viz str. 02)
Ne	14. 10.	Posvícení v chrámu sv. Barbory (9:00, viz str. 06)
St	17. 10.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
St	17. 10.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
St	17. 10.	Modlitba za CMŠ (20:30 – kostel sv. Jakuba)
Čt	18. 10.	Náboženství pro dospělé (19:15 – infocentrum Sedlec)
	19. – 20. 10.	100 hodin adorace pro republiku (viz str. 02)
So	20. 10.	Schůzky Concordie a Slunečního kmene (9:00 – Sedlec)
So	20. 10.	Koncert k výročí republiky (15:00 – Grunta)
Ne	21. 10.	Posvícení v kostele sv. Jakuba (9:00)
Ne	21. 10.	Sbírka na misie
Ne	21. 10.	Běh pro republiku (viz str. 03)
St	24. 10.	Kavárna s překvapením: <i>Putování vlakem z Čech do Pekingu</i> (19:00 – arciděkanství)
Čt	25. 10.	<i>Katedrály pomáhají katedrále:</i> USPS Tyl a Městská hudba F. Kmocha (19:00 – chrám sv. Barbory, viz str. 05)
	26. – 27. 10.	100 hodin adorace pro republiku (viz str. 02)
	26. – 29. 10.	Poutní prázdniny starší mládeže v Jablonci n. Jiz. (viz str. 07)
Ne	28. 10.	Slavnostní mše k 100. výročí ČSR (9:00 – Sv. Jakub, viz str. 03)
Ne	28. 10.	Posvícení v Bahně (16:00)
St	31. 10.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
St	31. 10.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	01. 11.	Slavnost Všech svatých (17:00 – kostel Všech svatých)
Čt	01. 11.	Náboženství pro dospělé (19:15 – infocentrum Sedlec) ►

Pá	02. 11.	Prvopáteční adorace (od 12:00 do 17:00 – kostel Všech sv.)
Pá	02. 11.	Vzpomínka na věrné zemřelé (17:00 – kostel Všech svatých)
So	03. 11.	„Fatimská“ pobožnost (7:20 – kostel sv. Jakuba)
So	03. 11.	Schůzky Concordie a Slunečního kmene (9:00 – Sedlec)
So	03. 11.	<i>Katedrály pomáhají katedrále: Caritas, Vox bohemica</i> (18:00 – chrám sv. Bartoloměje v Kolíně, viz str. 05)
So	03. 11.	Společenství mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	04. 11.	Posvícení v Chlístovicích (9:00)
Ne	04. 11.	Mše svatá v Klukách (16:30)
Út	06. 11.	Mše svatá pro děti (17:00 – klášterní kostel)
	09. – 11. 11.	Víkend kurzu Alfa
Ne	11. 11.	Sbírka na plošné pojištění diecéze
Ne	11. 11.	Svatomartinský průvod (17:00 – začátek před arciděkanstvím, viz str. 07)
St	14. 11.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	15. 11.	Náboženství pro dospělé (19:15 – infocentrum Sedlec)
Pá	16. 11.	<i>Katedrály pomáhají katedrále: Vox Bohemica, V. Darebný, J. Kuchválek</i> (18:00 – sedlecká katedrála, viz str. 05)
So	17. 11.	Schůzky Concordie a Slunečního kmene (9:00 – Sedlec)
So	17. 11.	Oslava 17. listopadu: průvod městem do chrámu sv. Barbory (16:30 – Vlašský dvůr, viz str. 06)
St	21. 11.	Kavárna s překvapením: <i>Gran Canaria</i> (19:00 – arciděkanství)
Pá	23. 11.	Adorace za prohloubení lásky a víry v rodinách (od 21:00 do 22:00 – kostel sv. Jakuba)
St	28. 11.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
St	28. 11.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	29. 11.	Náboženství pro dospělé (19:15 – infocentrum Sedlec)
	30. 11. – 01. 12.	Dny otevřených dveří církevního gymnázia
So	01. 12.	„Fatimská“ pobožnost (7:20 – kostel sv. Jakuba)
So	01. 12.	Schůzky Concordie a Slunečního kmene (9:00 – Sedlec)
So	01. 12.	Adventní duchovní obnova farnosti (14:00 – c. gymnázium)
So	01. 12.	Večer chval (19:00 – chrám sv. Barbory)
Ne	02. 12.	První neděle adventní, žehnání věnců (9:00 – Sv. Jakub)
Ne	02. 12.	Sbírka na kněžský seminář